

ದೇವಫಾಟ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಶಾಸನ

ಕೊನೆಗೊಳಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಚಾಲುಕ್ಯರು ಅಥಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟ ಸಾಮಂತರಾಗಿದ್ದ ನೋಳಂಬ ಪಲ್ಲವರು ಕಲ್ಯಾಣ ಚಾಲುಕ್ಯರ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅವರ ನೋಳಂಬವಾಡಿ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕಂಟಿಯನ್ನು ನೂತನ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಈ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಶ. 1071ರಿಂದ 1144ರವರೆಗೆ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿದ ಜಗದೀಕುಮಲ್ಲ ನೋಳಂಬ ಪೆಮಾರ್ಚನಡಿ ಉದಯಾದಿಕ್ಕನು ಕಂಟಿಯ ಜೊತೆಗೆ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿ ತೀರದ ವಿಷ್ಣುನಾರಾಯಣ ಎಂಬ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹೊಸ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿದ ಎಂದು ದೇವಫಾಟ್ ಮತ್ತು ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಲ್ಲೆಯ ಕಲ್ಲುಂಫ ಮತ್ತು ಹಳೇ ನೆಲ್ಲಾಡಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರುವ ತಿಲಾಶಾಸನಗಳು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ದೇವಫಾಟ್ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತುಲ ಪುದೇಶವೇ ವಿಪ್ರನಾರಾಯಣ ಇಂದು ಇದಕ್ಕೆ ವಿಶ್ರೇಣಿ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ದೇವಫಾಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಶ. 1094ರ ಶಾಸನವಿಧ್ಯ, ಅದರಲ್ಲಿ ಉದಯಾದಿಕ್ಕನ್ನು ತ್ರಿಭುವನಮಲ್ಲ ಬಾಂಡ್ಯ ವಿರೆನೋಳಂಬ ಪಲ್ಲವ ಪೆಮಾರ್ಚನಡಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಅವನು ಮಲೆಯಾರಿ ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಂಪಿಲೆಯ ಗವರೇಶ್ವರ, ಸಿದ್ದೇಶ್ವರ ದೇವರಿಗೆ ದಾನ ನಿಡಿದ ಉಲ್ಲೇಖಿವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಮತ್ತೊಂದು ಶಾಸನವು ಕ್ರಿ.ಶ. 1096ರ ಕಲ್ಯಾಣ ಚಾಲುಕ್ಯ ತ್ಯಾಲೋಕ್ಯಮಲ್ಲ 1ನೇ ಸೋಮೇಶ್ವರನ ಕಾಲದಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುನಾರಾಯಣವು ತುಂಗಭದ್ರೆಯ ಉತ್ತರ ದಡದಲ್ಲಿನ ಕಿಷ್ಯಂಧಾ ಪರವರದಲ್ಲಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮಹಾನ್ ಯತ್ತಿಗಳು ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ 30 ತೀರ್ಥಗಳಿವೆ ಮುಂತಾದ ಮಾಹಿತಿ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಕಲ್ಯಾಣ ಚಾಲುಕ್ಯರು ಮತ್ತು ಉದಯಾದಿಕ್ಕ ಮಹಾರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮಾರ್ಚಣಾದ ಈ ದೇವಾಲಯ, ಹಂಪಿ ಪಂಬಾಕ್ರೋಡ ಈಶಾನ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನ ಉಪದ್ವಾರವಾಗಿದೆ. ಗಂಗಾವತಿ ಮತ್ತು ಅನೆಗೊಂದಿ ಇತಿಹಾಸ ತೀದುಕೆಳ್ಳಲು ಮೇದಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು ಈ ಅವೃತ್ತೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದಿಂದ ಎಂದು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿವಾಗಿದೆ. ಅಮೃತೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸುತ್ತಲೂ ಪಂಚಲಿಂಗೇಶ್ವರ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ಪಾರವತಿ, ಎಂಟು ಶಿವ ಲಿಂಗಗಳು, 12 ಮತ್ತು 15 ಕಲ್ಲು ಕಂಬಗಳ ಮಂಟಪ ಮತ್ತು ಶಾಸನಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಚಾಲುಕ್ಯರ ನಂತರ ಕ್ರಿ.ಶ. 1336ರಲ್ಲಿ ಅಥಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ವಿಜಯನಗರ ಅರಸರು ದೇವಫಾಟ್‌ನ್ನು ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ.

ಕಾಲುವೆಗಳ ಮೇಲ್ಮೈಗಳಲ್ಲಿರುವ
ಸ್ವಾರ್ಕರಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣ

ಜೋಡಿ ಕಾಲುವೆಗಳು

ದೇವಫಾಟ್ ಒಳಿ ಹರಿಯುವ ನೀರಾವರಿ ಕಾಲುವೆಗಳಿಗೆ ವಿಜಯನಗರ ಕಾಲದ ಗಂಗಾವತಿ ಮೇಲ್ಮೈ ಮತ್ತು ಕೆಳದಂಡೆ ಕಾಲುವೆಗಳಿಂದು ಕನಾರ್ಕಿಕ ನೀರಾವರಿ ನಿಗಮದ ದಾವಿಲೆಗಳು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ ಆದರೆ ಹಳೆಯ ದಾವಿಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ಹೀಜಂತಕಲ್ರೋ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕಂತಕಲ್ರೋ ಕಾಲುವೆಗಳು ಹಾಗೂ ಗಂಗಾವತಿ ಮೇಲ್ಮೈ ಮತ್ತು ಕೆಳಗಣ ಕಾಲುವೆಗಳಿಂತಲೂ ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಹೊಸರೆಚೆಯಿಂದ ರಾಯಚೂರಿನ ಬಿಂಬಿಲಿ ಗ್ರಾಮದವರೆಗೆ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಯ ಎಡ-ಬಲದಲ್ಲಿರುವ 16 ಕಾಲುವೆಗಳನ್ನೂ ‘ವಿಜಯನಗರ ಕಾಲುವೆಗಳಿಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾದೆವಫಾಟ್ ಒಳಿ ಹರಿಯುವ ಕಾಲುವೆಗಳು ವಿಜಯನಗರ ಕಾಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆಯೇ ಇದ್ದಿರುವುದು. ದೇವಫಾಟ್ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತುಲ ಪ್ರದೇಶ 9–10ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಉಪರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿತ್ತು ಎಂದೇ ಇಲ್ಲಿನ ಜನವಸತಿ, ಸ್ವಾಸ್ಥ, ಕ್ಷಣಿ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಭಳಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ ನೀರು ಪೂರ್ವೇಸಲು ಕಾಲುವೆ ನಿರ್ಮಿಸಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ.

ಗಂಗಾವತಿಗೆ ಕೆಲವೇ ಮೇಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಹುಲಿಗೆ ಒಳಿ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಗೆ ಕ್ರಿ.ಶ. 1088ರಲ್ಲಿ ಚಾಲುಕ್ಯರು ಅಣಕಟ್ಟು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದರೂ ಬಗ್ಗೆ ಶಾಸನವೊಂದು ಹುಲಿಗೆ ಒಳಿಯ ಸೋಮೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಲಭಿಸಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ದೇವಫಾಟ್ ಒಳಿ ಹರಿಯುವ ಎರಡೂ ಕಾಲುವೆಗಳು ಚಾಲುಕ್ಯರ ಅರಧಿಯಲ್ಲೋನಿಮಾರ್ಚಣಾವಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ನಂತರ ವಿಜಯನಗರ ಅರಸರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿರುವುದು. ದೇವಫಾಟ್‌ನ ತಾಸು ಮೇಲ್ಮೈಗಳಲ್ಲಿ ನದಿಯ ಒಳಿಗೆ ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಶಿಗುವ ಕಲ್ಲು ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಒಳಿಸಿ ಅಣಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಕಿ.ಮೀ. ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಕಾಲುವೆಗಳು ಅರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಅಣಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲೋ ಸಾಗುವ ಇವು ಮುಂದುವರಿದು ಮೇಲ್ಮೈ ಕಾಲುವೆಯು ಹೀಜಂತಕಲ್ರೋ ಅಷ್ಟುಕಟ್ಟು ಹಾಗೂ ಕೆಳಗಣ ಕಾಲುವೆಯು ಚಿಕ್ಕಂತಕಲ್ರೋವರೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಎರಡೂ ಕಾಲುವೆಗಳು ದೇವಫಾಟ್ ಸ್ವಾರ್ಕರಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ಜೋಡಿ ಹೊವಿನ ಹಾರದಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಮಹತ್ವವಿದ್ದರೂ ಈ ಸ್ಥಳ, ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಕೊರತಯಿಂದ ಅಷ್ಟು ಕೆಳದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆದುವರ ತಾಣವಾಗಿ, ಮಳೆ ಬಂದಾಗ ಕುರಿ-ಮೇರೆಗಳನ್ನು ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಒಡ್ಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಧಿಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಗೆದು ವಿರುದ್ಧಪೋಳಿಸುವುದು ವರದಿಯಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಈಚೆಗೆ ಕೆಲವರು ಸುಣಿ ಬಿಳಿದಿಂದು, ಸಾವಿರ ವರಣಗಳ ಇತಿಹಾಸವಿರುವ ಸ್ವಾರ್ಕರಗಳು, ಶಾಸನಗಳು ತಮ್ಮ ಮೂಲಸ್ಥರೂಪ, ಇತಿಹಾಸಿಕ ಮಹತ್ವ ಕೆಳದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ.

ಪುರಾತತ್ವ ಇಲಾಖೆ, ನೀರಾವರಿ ನಿಗಮ, ಗಂಗಾವತಿಯ ಇತಿಹಾಸಸ್ಪಿರಿಯರು ಈ ಸ್ಥಳದ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪ ಉಳಿಸುವತ್ತು ತುರ್ತು ಗಮನಪಡಿಸಬೇಕಿದೆ. ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ: feedback@sudha.co.in